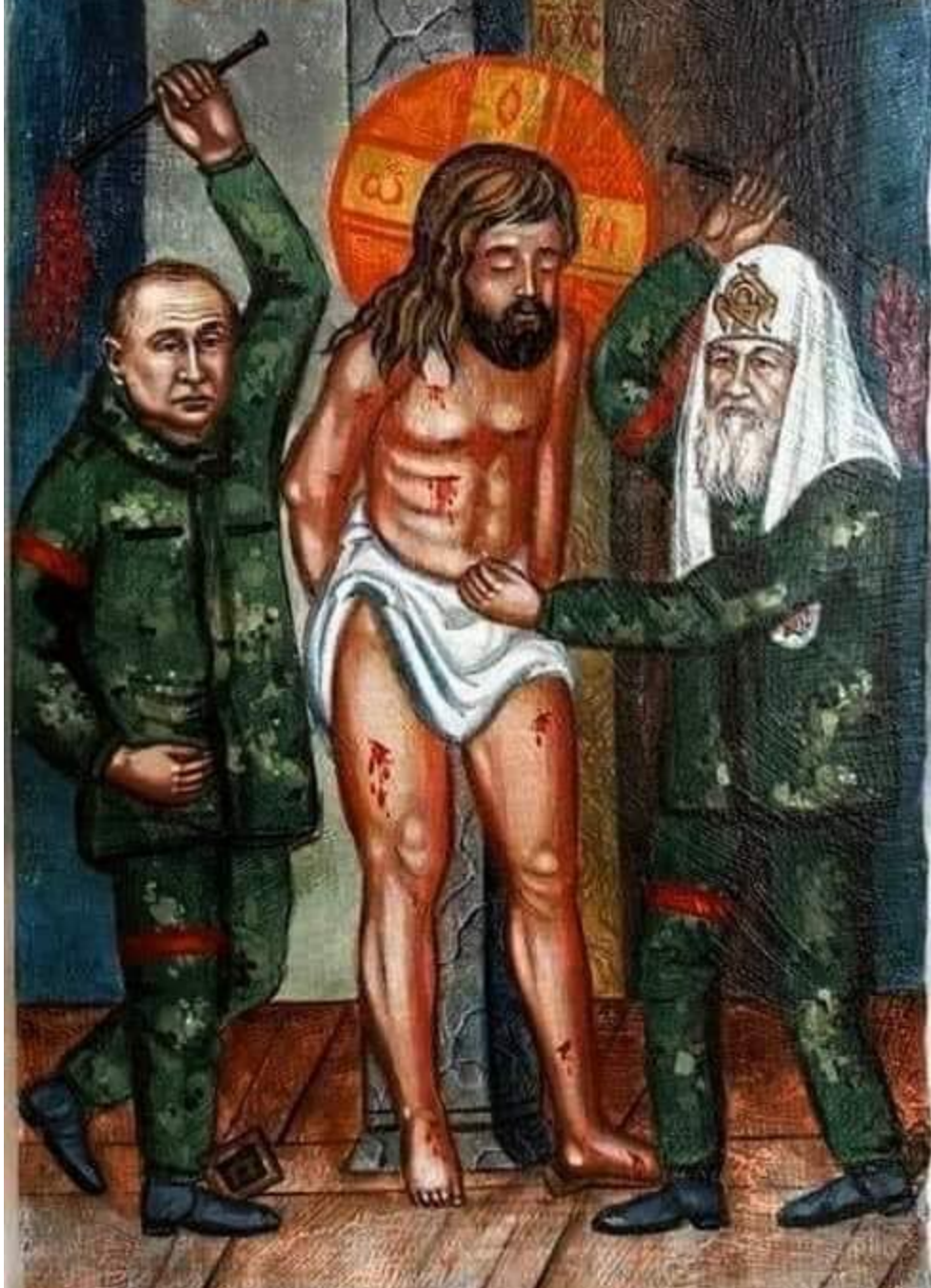

HNIEZDO 16-18/2022

Časopis veriacich Rímskokatolíckej farnosti Hniezdne s fliálkami Forbasy a Kamienka - 6. ročník - 17. apríl 2022

Počas Vel'konočných sviatkov, i keď sa v slovenčine upravili pomenovania dní Vel'kého týždňa, slávime vždy **rovnaké tajomstvo Kristovej smrti a vzkriesenia**. Vždy však z iného aspektu. Posledné dva roky to bolo pre veriacich online slávenie, kedy počas bohoslužieb kňazi hľadeli na prázdne lavice.

Tento rok to je v znamení vojny v susednej krajine. Pozoruhodný obraz (neznámeho) autora vyššie naznačuje realitu, kde **zodpovední za agresiu sú tí, ktorí vojnu začali, rovnako aj tí, ktorí ju schvaľujú**. Nepatríme ku cynikom, ktorí bičujú Kristovo tajomné telo, prehliadajú zabíjanie nevinných a ničenie majetku v mene pseudoargumentov, nech znejú akokoľvek.

Požehnaný veľkonočný čas a pokoj v srdciach, i na Ukrajine!

Peter Olekšák, farár v Hniezdom

V náručí Matky

Počas Svätého týždňa sa v mnohých chrámoch sveta pohľady veriacich intenzívnejšie upierajú na Pietu. Vo svojich srdciach prežívajú bolesť, smútok, ale i nádej spolu s Božou Matkou najmä mamy, ktoré akýmkoľvek spôsobom prišli o svoje dieťa. Nachádzajú útechu pri tej, ktorá najlepšie rozumie útrapám materinského srdca. Pietà Michelangela Buonarrotiho (1475 - 1564) je skvostom, ktorý neobide hádam ani jeden návštevník Chrámu svätého Petra vo

Vatikáne. Koľko modlitieb pred ňou odznelo a neustále odznieva... Toto výnimočné a neobyčajne krásne súsošie, dojímavá skulptúra vyžaruje neopísateľnú nehu. Dve postavy v životnej veľkosti, vysekané s dokonalosťou hodnou hlbokého znalca anatómie ľudského tela predstavujú s naliehavým pátosom výjav, ako Matka Božia vo svojom lone podopiera bezduché telo mŕtveho syna. V tomto diele je zároveň vidieť v plnej kráse hĺbku citov. Odrážajú sa

v bolestných a smutných očiach Márie. Každá črta tváre prezrádza telesné i duševné utrpenie. Michelangelo Buonarroti - tento osamelý, osobitý gigant pochádzal z Florencie. Bol tvrdý človek, s ktorým sa ťažko vychádzalo. Samotár, ktorý išiel vlastnou cestou. Mizantrop, ktorému útrapy a súženia spôsobili priveľká náročnosť voči sebe samému, a práve preto si ho dnes veľmi vážime. Ťažko by sme našli umelca, ktorý by vedel pracovať tak tvrdo, ako tento veľikán - sochár, maliar, architekt a básnik.

Za jeho prvého pobytu vo Večnom meste sa ako mladý umelec s minimom skúseností písomne zaviazal francúzskemu kardinálovi Jeanovi de Villier, že vytesá najkrajšiu sochu, aká kedy v Ríme vznikla. Ak chcel splniť sľub, ktorý dal sám sebe, a to, že sa stane slávnym sochárom, vyobrazenie matky žialiacej nad synom mu ponúkalo ideálnu príležitosť. Keď bol Michelangelo ešte iba plod v maternici, jeho matka spadla z koňa a zvierajú ju niekoľko minút vlieklo za sebou. Lekári predpokladali, že to dieťa bude stáť život, ale nevedno ako prežilo. Aby si uctili jeho zázračný príchod na svet, dali mu rodičia zriedkavé, s nebesami späté meno Michelangelo: ten, ktorého chráni archanjel Michael.

Keď mal šesť rokov, zomrela mu mama pri pôrode súrodenca. Ako druhému najstaršiemu z celkovo piatich synov nemala čas venovať mu veľa pozornosti, preto sa oňho, ako vtedy bývalo zvykom, prvé dva roky starala dojka. No napriek tomu, že si neboli až takí blízki, ho matkina smrť zronila. Jeho Pieta bola vyjadrením tejto bolesti: matka a syn, sami vo svojom smútku, bolestnom objatí, zakliesnení do seba v hre svetla a tieňov, navždy v jednom zväzku, a pritom rozdelení.

Dva nekonečné roky sa Michelangelo trápil s gigantickým kusom mramoru. Neraz zabúdaval jesť, piť, ba aj spať. Prvú zimu ochorel, no pokračoval v práci aj s horúčkou. Z bloku bieleho carrarského mramoru vytesal slávnú 174 x 195 cm Pietu, ktorú ako jedinú sochu signoval. Do šerpy, ktorú má Panna Mária krížom cez prsia, vysekal nápis: "MICHAEL ANGELUS BONAROTUS FLORENT FACIEBAT." Toto vytvoril Michelangelo Buonarroti z Florencie. Ježišovo bezvládne telo leží matke na kolenách. Mŕtvy Kristus

vyzerá skôr ako spiaci než mŕtvy. Koža je ešte napätá životom, ktorý z nej iba prednedávnom unikol. Nahota tela mŕtveho mladého muža kontrastuje s nádherou Máriinho rúcha, ktoré bohato nariasené padá k zemi. Mária má v tvári pokojný výraz zmierenia s Božou vôľou. Nedíva sa na syna, ale iba so sklonenou hlavou mlčky prijíma vôľu Boha. K neobyčajne mladistvému výzoru Panny Márie samotný umelec poznamenal: "Sviežosť a kvet mladosti sa u nej zachovali nielen prirodzeným spôsobom, ale aj možno prispelením Božím, aby sa svetu dokázalo trvalé panenstvo a čistota Matky. U Syna to nebolo treba, skôr naopak, ak sa malo ukázať, že Syn Boží vzal na seba ľudskú podstatu a že okrem hriechu podliehal všetkému, čomu je vystavený obyčajný človek." V súsoší sa odráža Michelangelovo hlboké kresťanské cítenie. Podľa neho neexistovala predstava alebo myšlienka, ktorá by sa nedala vyjadriť v mramore, a práve podľa toho sa pozná pravý sochár.

Majster prežil všetkých svojich blízkych. Tvorivé sily, ktoré mu umožňovali vyjadriť v mramore tie najvznešenejšie predstavy, ho neopustili ani v jeho samotárskej starobe. V posledných rokoch života staručký sochár meditoval už iba o "trní a klincoch" vbitých do Kristových dlaní a o jeho krvi, "ktorá zmýva naše hriechy", ako píše v jednom z posledných sonetov: "Maľovať, tesať, hrať sa duši s tvarmi už nestačí. Len k Láske Ľne, čo z kríža pozýva všetkých do rozpätých dlaní." Do poslednej chvíle si zachoval všetku svoju odvahu a vôľu. Keď cítil, že sa blíži smrť, poručil v závete "svoju dušu Bohu, svoje telo zemi a svoj majetok najbližším príbuzným."

"Umenie je predovšetkým zjavením, požehnaním a posvätením ľudského života...", povedal Michelangelo. V plynutí času vplyv génia nijako neustáva. Jeho umenie rozpráva samo za seba. Uprostred florentskej umeleckej idyly sa zjavil titan a jej pokojné adagio sa jeho pričinením navždy zmenilo na búrlivé finále.

spracovala: AM

zdroje: J. Pijoan: Dejiny umenia 6, Svet umenia - autori, hnutia a štýly, M. Bragg: Veľikáni výtvarného umenia, G. Vasari - Životy najvýznačnejších malířů, sochařů a architektů II, Svetové dejiny umenia, S. Storeyová: Olej a mramor.

Bozk pre Ježiša

Ježišu, bozkávam tvoje vznešené čelo korunované trnám, aby sa ti tak dostalo zadostučinenia za každú hanebnú myšlienku.

Ježišu, môj život, bozkávam tvoju najsvätejšiu tvár, celú skrvavenú, sinavú a opuchnutú, ako zadostučinenie za všetky zneuctenia, ktoré sa na tebe páchajú.

Ježišu, moje všetko, bozkávam tvoje najsladšie ústa, aby som zmiernila tvoje utrpenie a priniesla ti zadostučinenie za všetky urážky, ktorých sa ti dostáva z ľudských úst.

Ježišu, moje najvyššie dobro, bozkávam tvoje vznešené oči, ako zadostučinenie za všetky roztržité, neprítomné ľudské pohľady, ktoré sa na teba upierajú.

Ježišu, láska moja, bozkávam tvoje najsvätejšie uši, aby som ti tak priniesla zadostučinenie za všetky urážky, ktorých sa im dostáva.

Ježišu, moja vysilená láska, bozkávam tvoje najsvätejšie hrdlo, ako zadostučinenie za to, že reťaze tvojej lásky sú drvené na prach.

Ježišu, božský lukostrelec, bozkávam tvoju hrud', aby som ti priniesla zadostučinenie za všetok chlad, vlačnosť a nevďak, ktorých sa ti dostáva.

Ježišu, bozkávam tvoju ľavú ruku, aby som ti priniesla zadostučinenie za všetky nevhodné, bezbožné dotyky, vykonané v tvojej prítomnosti.

Ježišu, bozkávam tvoju pravú ruku,

aby som ti priniesla zadostučinenie za všetky svätokrádeže, najmä za nehodne celebrowané sväté omše.

Ježišu, bozkávam tvoje ľavé chodidlo, aby som ti priniesla zadostučinenie za všetkých tých, ktorí ťa prijímajú z číreho zvyku, bez náležitej prípravy srdca.

Ježišu, bozkávam tvoje pravé chodidlo, aby som ti priniesla zadostučinenie za všetkých tých, ktorí ťa prijímajú len preto, aby ťa zneuctili.

Ježišu, bozkávam tvoje srdce, kam smerujú všetky urážky, aby som ti priniesla zadostučinenie za všetko a všetkých, a tak ti opätovala tvoju lásku a ustavične ti pomáhala niest tvoje bolesti.

(zdroj: Saletimi Rozkvet, sociálne siete. Modlitba je zostavená podľa myšlienok z knihy "Hodiny utrpenia nášho Pána Ježiša Krista" vo videniach Luisy Piccarrey)

SPASENIE
ZAPLATENE JEZISOM

HRIECH	zaplatene
HANBA	zaplatene
VINA	zaplatene
MINULE CHYBY	zaplatene
NEODPUSTENIE	zaplatene
BOLEST	zaplatene
HNEV	zaplatene
=====	
DLH	zaplateny
Vydavok	0.00
=====	
SPOLU	0.00
<p>Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Jezisovi, nasom Panovi. /Rimanom 6.23</p>	
	

Vajíčko - jeden zo symbolov Veľkej noci

Vajíčka sú už oddávna úzko späté s veľkonočnými sviatkami. Slúžia ako pokrm, nachádzajú sa v košíkoch pri posvätení jedál i na jarných halúzkach a bahniatkach ako pekná dekorácia príbytkov a chrámov. Od najstarších čias boli dôležitým veľkonočným obradným pokrmom. Často sa zdobili, ale darovali sa i čisté biele. Do veľkonočnej symboliky prenikli najskôr z kultov rozšírených na území Rímskej ríše v dobe reformovania prvých kresťanských cirkví.

V niektorých oblastiach bývalo zvykom svätiť na Zelený štvrtok tzv. odpustkové vajíčka. Tento zvyk bol rozšírený zvlášť v nemeckých a rakúskych krajinách.

Vajíčkam sa vravelo Antlass - Eier (Antlass- odpustok, Eier- vajce). Ich svätenie vzniklo v stredoveku v súvislosti s obradom cirkevného omilostenia kajúcnikov počas Zeleného štvrtku. Vajíčka sa im po skončení svätej omše rozdávali na dôkaz ukončenia pokánia a ich opätovného prijatia do kresťanského spoločenstva. Odpustkové vajíčka sa na rozdiel od veľkonočných nesmeli zafarbiť na červeno. Jedli sa po svätej omši pred kostolom. V niektorých krajinách ich hospodári kladli do podkrovia ako ochranu proti ohňu a blesku.

Vajce, z ktorého škrupinky sa derie na svet mladé, symbolizuje život prebúdajúcej sa jarnej prírody,

znovuzrodenie, zdravie a šťastie. Prázdna škrupina predstavuje Ježišov prázdny hrob v deň Vzkriesenia. Každé vajce obsahuje zárodok nového života, preto sa považuje aj za symbol plodnosti, obnovenia a nepretržitosti života. Biela farba škrupiny symbolizuje čistotu a dokonalosť. Žltok zase zlato. Je tu istý súvis aj s ikonopiscami, ktorí požívali pri písaní ikon vaječný žltok. V jari roľníci zakopávali pred prvou orbou vajce do zeme, aby posilnili úrodnosť polí. Škrupiny zakopali na jedno miesto, aby sa dobytok nerozbíhal. Na Veľkú noc mali jedno vajíčko zjesť najmenej dvaja členovia rodiny spoločne. Ak niektorý z nich neskôr blúdil, mal si spomenúť, s kým ho jedol, aby našiel správnu cestu. Viacvýznamové bolo vkladanie vajíčka pod základy domov, z čoho niektorí bádatelia odvodzujú stredoveký úzus zamiešať do malty surové vajce. V rakúskych ľudových zvykoch sa vajce znesené na Zelený štvrtok (Antlassei) dalo posvätiť a potom ho zahrabali na dvore. Malo tak chrániť statok pred povodňou. Taktiež sa prehadzovalo cez strechu a zakopalo sa na miesto, kde dopadlo, aby chránilo dom pred zásahom blesku.

V dávnej minulosti vajce bolo i kultovým predmetom prechodu z pozemského života do sveta mŕtvych. Kládlo sa do hrobu spolu so zosnulým, ale dávalo sa aj na hroby zosnulých (na Veľkonočnú nedeľu) a jeho zobrazenie sa objavovalo dokonca na náhrobkoch. Predstavovalo oslobodenie duše zo škrupiny materiálneho tela a prechodu do novej formy existencie. Aj keď pečené vajce "betzab" je jedným z dôležitých pesachových pokrmov pripomínajúcich jarnú obeť prinášanú Izraelitmi v jeruzalemskom chráme, Starý zákon vajce vôbec nespomína. V Novom zákone je o ňom zmienka v Lukášovom evanjeliu: "Ak niekoho z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? Alebo ak pýta vajce, podá mu škorpióna?" (Lk 11, 11-12)

Napriek tomu, že Biblia symboliku vajíčka nijako zvlášť nepoužívala, ranní kresťanskí myslitelia sa k jeho obrazu radi uchýľovali. Pri opise Vzkriesenia použil symboliku vajíčka ako jeden z prvých veľký kresťanský básnik a cirkevný učiteľ svätý Efrém Sýrsky (306- 373): "...hroby puknú ako vajíčka a telá povstanú. Tí, ktorí boli pochovaní, budú vzkriesení. To náš Pán nám dá korunu víťazstva." (Hymny proti

herézam). Svätá Hildegarda z Bingenu (1098- 1179) v jednom zo svojich videní zaznamenala slová, ktorými k nej mal prehovoriť Boh ozrejmujúci premenenie eucharistických darov: "Keď vták vidí vo svojom hniezde vajíčko, bez váhania naňho sadá a vlastným teplom z neho vyvádza mladé. Škrupina zostáva a mladé vyjde von. Čo to znamená? Keď je na oltári zasvätenom môjmu menu prinášaná obeta chleba a vína na pamiatku môjho Syna, ja - Všemohúci - ju posväcujem tajomným spôsobom, mocou, slávou a premieňam ju v Telo a Krv môjho jednorodeného Syna." Snáď práve tieto slová pomohli Cirkvi zmieriť sa s vajíčkami, ktorých pôvod odkazoval skôr k predkresťanským oslavám jarného prebúdzania prírody než k novozákonným koreňom, a začleniť ich do veľkonočnej symboliky ako obraz Vzkriesenia, pretože vajce je ako zavretý hrob, v ktorom je aj napriek tomu ukrytý život."

Bežnou súčasťou kresťanskej Veľkej noci sa stali vajíčka v priebehu 13. storočia. Z doby okolo roku 1200 pochádza najstaršia zachovaná zmienka o obrade svätenia veľkonočných vajíčok v kresťanských chrámoch. Spočiatku boli určené duchovným. Tí ich pravdepodobne zdobili a maľovali na Boží hod. Po skončení bohoslužobných obradov ich rozdávali deťom, ale dávali ich aj ako almužnu, ktorou obdarovali hlavne žobrákov stojacich pred kostolnými dverami a chudobných. Od 16. storočia sa stalo zvykom veľkonočné vajíčka farbiť. Vajce bolo častým darom medzi ľuďmi. Maľované vajíčka si posielali medzi sebou dospelí. Najstaršou a najpoužívanejšou farbou bola červená. Názov kraslice pôvodne súvisel s touto farbou, napríklad v starej češtine "krásný" znamenalo červený, ale môže mať vzťah aj k tomu, že sa vajíčka okrášľujú, krásľia. V najstarších časoch sa červená farba na vajíčku chápala ako umocnenie jeho moci, ako symbolu života a plodivej sily. So žltou farbou je spojená pekná legenda... "Istá chudobná vdova poskytla útočisko pútnikom. Mala iba jednu sliedku. Pútnikov pohostila vajíčkami - jediným jedlom, ktoré mala. S deťmi šla spať o hlade. Ráno pútnikov už nebolo a vdova našla vo vyhasnutom ohništi rozbitú vaječnú škrupinu, celú zo zlata. Od tej doby sa pocestným rozdávali vajíčka zafarbené na žltu."

Lektorát a lektori IV.

Kresťanský starovek

Ježiš rešpektoval a bol zvyknutý navštevovať synagogálnu, či chrámovú liturgiu. Do synagogálnej liturgie sa dokonca sám zapojil - predčítal proroka Izaiáša v Nazaretskej synagóge - a následne ho aj komentoval (Porov. Lk 4, 16-30), pričom Izaiášovo proroctvo vzťahoval na seba. Ježiš bol tak v jedinom okamihu Slovom čítaným, počúvaným a aj uskutočneným. Žiaľ, tento status je od jeho spoluobčanov nepochopený a neprijatý. Zo synagógy, ba dokonca aj zo samotného mesta musel odísť.

Prvotná Cirkev Starý zákon nezavrhlala ako nepotrebný "úvod", ale pochopila ho ako dôležitý základ, ktorý nachádza uplatnenie v Ježišovi Kristovi. Bohužiaľ, z obdobia 1. storočia po Kr. nemáme k dispozícii presné a konkrétne opisy lektorskej služby. Predmetom čítania boli starozákonné texty, listy apoštolov a evanjeliá. V najstarších časoch pravdepodobne tieto texty predčítavali tzv. didáskaloí, t.j. doktori alebo učitelia. Títo text nielen predčítavali, ale ho aj vysvetľovali. Až v polovici 2. storočia nachádzame prvé jasné rozlíšenie medzi prezidentom liturgického zhromaždenia, ktorý viedol modlitbu a prednášal homíliu a tými, ktorí čítali Božie slovo.

V 3. storočí o službe lektora hovoria dvaja starokresťanskí autori - Tertulián a sv. Cyprián. Tertulián považuje úlohu lektora za jednu zo stabilných funkcií v rámci kresťanskej komunity. Sv. Cyprián popisuje spôsob vyvolenia, úlohy ako aj status lektora v cirkevnom spoločenstve. Rozdeľuje lektorov do dvoch skupín. Prvú tvorili tí, ktorí pomáhali kňazom (katechétom) v starostlivosti o spoločenstvo katechumenov. V druhej skupine boli lektori, ktorí boli ustanovení na lektorskú službu biskupom. Niektorí z ustanovených lektorov prijali túto službu s vedomím, že smerujú ku kňazstvu. Lektori ustanovení biskupom čítali Božie slovo v rámci liturgických slávení, ba dokonca prednášali aj samotné evanjelium. Až v 4. storočí dochádza k zmene: čítanie evanjelia je rezervované diakonovi

alebo presbyterovi. Miestom prednesu Božieho slova bola jednoduchá, vyvýšená konštrukcia nazývaná pulpitem alebo aj tribunal. Z takéhoto pulpitu bolo lektora dobre počuť ale aj vidieť.

Božie slovo bolo zapísané buď na zvitkoch alebo v kódexoch. Text bol zaznačený bez medzier medzi slovami, čo vyžadovalo pri jeho čítaní značnú zručnosť a dostatočné skúsenosti. Lektor preto musel byť v čítaní zdatný, aby text predniesol správne a zachoval jeho zmysel. Komunita vyžadovala od lektorov aj príkladný život, zhodujúci sa s evanjeliom. Z tohto obdobia existujú viaceré svedectvá, ktoré popisujú ako sa lektormi stali práve tí, ktorí pred pohanmi, s rizikom straty vlastného života, vydali svedectvo viery. Lektorskú službu, okrem dospelých, vykonávali aj deti, t. j. chlapci vo veku okolo 15 rokov. Dôvodom takéhoto výberu boli najmä prenikavosť hlasu a mravná čistota.

Samotný obrad ustanovenia lektora je v Apoštolskej tradícii opísaný veľmi jednoducho: biskup pri obrade podá kandidátovi na lektorát knihu. Je zrejmé, že sa jedná o knihu Svätého písma. V polovici 4. storočia vznikla v Ríme pravdepodobne škola pre lektorov - Schola lectorum, kde sa vhodní kandidáti pripravovali na lektorskú službu pre Rímsku diecézu. Zachovali sa viaceré svedectvá o rímskych lektoroch. Našli sa aj náhrobné kamene nielen s menami lektorov, ale aj s názvami rímskych bazilík, v ktorých pôsobili.

Svedectvá lektorov z Forbas

"Moja cesta lektorky sa začala už počas Základnej školy za pôsobenia pána farára Vladimíra Fajkusa. Nevieť prečo, ale tu bolo zaužívané, že čítali slobodné dievčatá. Začiatky boli ťažké, ale pekné a poučné. Na krátku dobu som čítať prestala, ale vrátila som sa k tomu pri našom pánovi farárovi Olekšákovi. Teraz, s odstupom času to už vnímam úplne inak ako na začiatku. Som rada, že mojimi ústami môžem čítať Božie slovo veriacim. Aj keď sa opakuje, stále v ňom nachádzam niečo nové, čo ma oslovuje a dáva

zmysel môjmu životu a životu v manželstve a rodine. “ (Marta Korschová)

“Do farnosti prišla pozvánka na lektorský kurz, tak som neváhal a s viacerými farníkmi som sa tohto kurzu zúčastnil. Vtedy som ale netušil, čo všetko to obnáša, pretože som bol sotva 15- ročný žiak ZŠ. Postupom času som tieto Slová už len nečítal, ale snažil som sa ich pochopiť a podľa toho žiť. O pár rokov neskôr som bol oslovený našim duchovným otcom vykonávať službu mimoriadneho rozdávatela svätého prijímania a lektorstvo som prenechal ostatným. Každopádne stále, keď sa naskytne možnosť čítania na svätej omši, tak s radosťou túto službu prijmem.” (Dávid Víra)

“Čítať Božie slovo v kostole som začala ešte ako žiačka Základnej školy. Skôr to bola pre mňa nejaká vec, ktorá ma bavila a rada som ju robila. V takom veku

som si neuvedomovala vážnosť textu, alebo jeho zmysel, ale teraz vidím aké veľké ovocie to pre mňa prinieslo. Vďaka čítaniu Božieho slova v kostole som si vytvorila veľkú lásku k Svätému Písmu. Postupom času a rokov som sa začala zamýšľať nad zmyslom týchto napísaných slov. Ukazujú mi cestu v mojom živote a usmerňujú moje kroky. Božie prisľúbenia ma upokojujú v ťažkých chvíľach a zdokonaľujú môj vzťah s Bohom, keď Ho vďaka tomu spoznávam stále viac a viac. Jedna rehol'ná sestra raz povedala, že v kostole sa snaží čítať nie tak, aby prečítala všetko prekrásne bez jedinej chybičky, ale s pokorou, aby ľudia pochopili význam toho, čo im Pán Boh hovorí a ukotvilo sa im to v srdciach. Odvtedy si beriem príklad a usilujem sa o to aj ja, pretože sama viem, akou pomocou, zbraňou a pevným základom je Božie slovo v živote kresťana.” (Lívia Pristáčová)

Spracovala: Andrea Matfiaková

Najobľúbenejšia báseň pápeža Františka

Alexis Valdez: NÁDEJ

(prebásnil Ľubomír Feldek)

Po búrke, keď lode znova pokračujú v morskom tanci, tešme sa, že prežili sme, aj keď ako stroskotanci. Napriek slzám, bôlu v srdci nech v nás osud nádej živí, a prvého cudzinca, čo stretneme, hneď zaobjímajme a z toho, že priateľa sme znova našli, radosť majme. Zabudnime rátať straty, spomienkami nemučme sa, čo sme dávno mali vedieť, to konečne naučme sa. Nezávidme iným nič, veď každý musel svoje skúsiť, a nebudme ľahostajní k tým, čo stoja o náš súcit, a spoločné začnime si vážiť viac než svoje vlastné - vždy, keď vzrastie naša štedrosť, aj odvaha naša vzrastie.

Ó, život je krehký, a tak našim srdciam nech sú milí tí, čo ďalej žijú s nami, aj tí, ktorí neprežili.

Aj ten starček, čo nás prosil o almužnu na jarmoku! Nevšimli sme si ho, aj keď stále bol po našom boku.

Pán Boh to bol možno, hoci vyzeral tak ubiedený, a nám na um nezišlo sa opýtať na jeho meno.

On zázraky robí - každý našim dedičstvom sa stane.

Ľudský život vždy je darom, prijímaným z Božej dlane.

Po búrke pred tebou, Pane, na kolená s vďakou padám.

Vždy mi vraciaš viac! Mne ani nesnívalo sa to hádam.

zdroj: sociálne siete

II. ODDIEL - ÚDAJE O PRIJÍMATEĽOVI	
15 - IČO ²	16 - Právna forma
4 2 0 3 7 8 6 7	o b č i a n s k e z d r u ž e n i e
17 - Obchodné meno (názov)	
B A R T O L O M E J	
18 - Sídlo - Ulica	19 - Súpisné/orientačné číslo
H n i e z d n e	6
20 - PSČ	21 - Obec
0 6 5 0 1	H n i e z d n e

2% z DANE môžete darovať našej farnosti prostredníctvom OZ BARTOLOMEJ, formulár je na webe a facebooku farnosti, ako aj v kostole. **Ďakujeme!**

Farská púť do Medžugoria

Cena zájazdu: 205 €

GOSPATRAVEL

Termín: 29.6.2022 - 5.7.2022

Cena zahŕňa:

- **Dopravu:** autobusy vybavené klimatizáciou, WC, barom, DVD
- **Ubytovanie (4x):** 2,3 posteľové izby sú vybavené sprchou, toaletou a klimatizáciou
- **Poplatok za tímočenie** - (na preklad je potrebné rádio/mobil s FM frekvenciou)
- **Technický a duchovný sprievodca**
- **Fakultatívny výlet do Mostaru**

Cena nezahŕňa:

- **Cestovné poistenie** 2€/deň - 14€/pobyt
- **Stravu** 3€ raňajky / 7€ obedy

Program zájazdu:

1. deň:

Odchod z farností v poobedňajších hodinách.

2. deň

V ranných hodinách príchod na **Veprice** ak to pandemická situácia umožní tak 9 hodinová prestávka pri mori. V poobedňajších hodinách odchod do Medjugorja – ubytovanie a večerný modlitbový program.

3 -5. deň:

Tradičný program v priebehu pobytu:

- výstup na horu zjavenia "Podbrdo"
- krížová cesta na kopci "Križevac"
- návšteva hrobu pátra Slávka Barbariča a sochy zmŕtvýchvstalého Krista
- návšteva komunity Cenacolo
- návšteva Patrícia a Nancy a ich svedectvo
- stretnutie a svedectvo Terezyky zo spoločenstva Svetlo Máriino

6. deň:

Sv. omša a v poobedňajších hodinách odchod z Medjugorja.

7. deň

V ranných hodinách príchod do farností.

MISIJNÁ PÚŤ DETÍ DO LEVOČE

14. mája 2022

Pozývame duchovných otcov spolu s deťmi z ich farností na Misijnú púť detí.

Prihlasovanie

Pre plynulé organizačné zabezpečenie je potrebné sa na púť prihlásiť (najneskôr do 6. mája 2022) na **webe eRka**: <http://erko.sk/putdeti/>
Pozývajte prosím deti – *cez stretká, farské oznamy, školu...*
(môžete využiť pripravený plagát, videozáznam: <https://www.youtube.com/watch?v=cgc3HkQB4LE>)

Účastnícky príspevok:

Len 1,00 €/ pútnik. Iné dobrovoľné príspevky sú vítané ;)
Príspevok zabezpečí, že okrem nákladov spojených s organizáciou (WC; materiál, technické zabezpečenie...), deti dostanú malý darček.
+ cestovné *

DOBRÁ NOVINA

Doprava/Cestovné:

Pre členov eRka dopravu objednáva regionálny koordinátor v spolupráci so ZOF (zodpovedná osoba za farnosť v eRku), keďže časť nákladov je hradená z dotácie z Ministerstva Školstva. Druhú časť dopravných nákladov hradia pútnici*

Ostatné farnosťi si dopravu zabezpečujú vo vlastnej réžii.

***Cestovné** niekde hradí farnosť, niekde mesto, sponzor, niekde sa skladajú.

Obetný dar: *Zubná pasta, zubná kefka alebo mydlo, ktoré pomôžu ľuďom v núdzi.*

Odovzdávame ich Spišskej katolíckej charite.

Info: Ďalšie organizačné informácie nájdete na webe eRka: erko.sk/putdeti/ alebo sa môžete obrátiť na organizátora.

Organizačne za MPD zodpovedá Ondrej Majerčák

Kontakt: 0944 213 114, misijnaputle@erko.sk

Kňazov prosíme aj o službu spovedania počas púte.

Program:

Od 8.30 Príchod a začiatok putovania (cestou na

Mariánsku horu budú stanovišťa s eRkármi)

10.00 Základné informácie pod poľným oltárom

10.15 Stanovišťa s kňazmi a bohoslovcami

11.15

12.00

12.30

13.00

Spoločný moderovaný program

Možnosť sv. spovede, obed

Misijný ruženec

Sv. omša

Organizátor

S podporou:

Spišská diecéza

farnosť Levoča

Kňazský seminár

DIECÉZNY
katechetický úrad
SPIŠSKEJ DIECÉZY

Levoča

Vrba

Pri východe slnka a v uspávajúcom bzukote prvých včiel som sa s tebou stretol. Tvoje striebřisté zamatové púčky nežne vítali jar a mäkko sa dotkli môjho srdca, ktoré prestávalo veriť, že všetko bude opäť dobré. Zurčiaci potôčik sa veselo ponáhlal pod naklonenými vrbami, tráva sa začínala zelenáť a vzduch bol plný nádeje.

Smrť nie je tak silná ako sa zdá, život je silnejší - spievali včely, trochu neisté po dlhom spánku. Zlatý terč slnka stúpá blankytom oblohy a kraj plný pokoja čakal na posledné zvony. Ale veže mlčali. Bol to svätý týždeň. Včera prešli bahniatka ako prvotiny života kostolné prahy, zmiešali svoju vôňu s vôňou kadidla a svoju obeť spojili s obeťou Nevinného. Mnohí ľudia

mali otvorené oči a uši a napriek tomu nepočuli a nevideli veľké tajomstvá, na ktorých mali podiel skromné, ale živé jarné ratolesti...

Potom priniesol jarný vietor radostný hlahol zvonov, ktorý vítal Život. Vo vzduchu, voňajúcom sviežosťou sa radostne rozkývali vrbové vetvičky. Boli totiž Veľkonočné sviatky, sviatky života a spomienka na smrť bola ako tieň, ktorý sa rýchlo tratí v žiari veľkonočného slnka. A zlaté peľové obláčiky boli krajšie než tie oblaky, ktoré plávali pomaly a ťažko nádhernou, modrou oblohou...

P. Kopecký - kňaz, upravené, krátené

FARSKÉ OZNAMY

VELKONOČNÁ NEDELA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA - 17. apríl 2022

LITURGICKÝ KALENDÁR: VELKONOČNÁ OKTÁVA (17.4. - 24.4.)

Pondelok 18.4.: Veľkonočný pondelok

NEDELA 24.4.: 2. VELKONOČNÁ NEDELA - B. Milosrdenstva

Pondelok 25.4.: Sv. Marka, evanjelistu, sviatok

Piatok 29.4.: Sv. Kataríny Sienskej, panny a učiteľky Cirkvi, patrónky Európy, sviatok

NEDELA 1.5.: 3. VELKONOČNÁ NEDELA

Pondelok 2.5.: Sv. Atanáza, biskupa a učiteľa Cirkvi, spom.

Utorok 3.5.: Sv. Filipa a Jakuba, apoštolov, sviatok

NEDELA 8.5.: 4. VELKONOČNÁ NEDELA - Dobrého Pastiera

ČASY A ÚMYSLY SV. OMŠÍ:

PO	18.4.	Hniezdne	8.00	+ Štefan Knapík
		Forbasy	9.00	+ z rodiny Šidlovský (72)
UT	19.4.	Forbasy	17.00	+ z rodiny Hlinka
ST	20.4.	Hniezdne	18.00 - pre deti	+ Katarína, Peter, Rudolf Kriššák
ŠT	21.4.	Forbasy	17.00	+ Anna, Anna a Pavol Regeš
PIA	22.4.	Hniezdne	18.00	+ kňaz Tadeusz Zasepa
SO	23.4.	Hniezdne	18.00 - vigilijná	+ Anna Osifčinová a + z rodiny Bartolomej Osifčín
NE	24.4.	Forbasy	9.00	za veriacich
		Hniezdne	10.30 + krst	ZBP Bibiána a Ludovít Valášek (30 rokov manželstva)
PO	25.4.			
UT	26.4.	Forbasy	17.00	za veriacich
		Hniezdne	18.00	+ Ján a Mária Gotzman
ST	27.4.	Hniezdne	18.00 - pre deti	+ Marta a Ján st. Ján ml. Romaňák
ŠT	28.4.	Forbasy	17.00	+ Štefan Matuščák
PIA	29.4.	Hniezdne	18.00	+ Viliam, Ján a Gizela Klein
SO	30.4.	Hniezdne	18.00 - vigilijná	+ Anna a Štefan Osvald
NE	1.5.	Forbasy	9.00	ZBP Štefan Matuščák (40 rokov života)
		Hniezdne	10.30	za veriacich
PO	2.5.	Hniezdne	8.00	+ Anna, Katarína, Ján, Ján a Mikuláš Compel'
UT	3.5.	Forbasy	17.00	+ z rodiny Kiliány, Rýdzik a Harviš
ST	4.5.	Hniezdne	18.00 - pre deti	+ z rodiny Chlebák a Sás
ŠT	5.5.	Forbasy	17.00	+ Zita, Bartolomej, Margita a Tomáš Kornaj
PIA	6.5.	Hniezdne	18.00	ZBP Jana Fidermáková (40 rokov života)
SO	7.5.	Hniezdne	18.00 - vigilijná	ZBP Emília a Fridrich Kšenžigh
NE	8.5.	Forbasy	9.00	za hasičov
		Hniezdne	10.30	za hasičov

- SVIATOSŤ ZMIERENIA** sa v kostole vysluhuje **pol hodiny pred sv. omšami**, v prvopiatkovom týždni **hodinu** pred sv. omšami. - **V Nedeľu Božieho milosrdenstva** (24.4.) bude o **15.00 pobožnosť + korunka - CHORÝCH PRED 1. PIATKOM** navštívim vo Forbasoch vo štvrtok 5.5. od 14.00 a v Hniezdnom v piatok 6.5. od 8.00.- **PRVÉ SV. PRIJÍMANIE: Nácvi** v soboty 30. apríla, 7. mája a 14. mája 2022 o 9.00. **Prvá sv. spoveď detí** v sobotu 14. mája 2022 o 8.00. **Slávnosť 1. sv. prijímania** v nedeľu 15. mája 2022 o 10.30. - **OHLÁŠKY:** Sviatosť manželstva majú v úmysle prijať **Bohumír Pardus** (Hniezdne) a **Petra Straková** (Poprad). Kto by vedel o manželskej prekážke, nech oznámi na fare (1.x - 17.4., 2.x - 24.4., 3.x - 1.5.). - **FARSKÁ PÚŤ DO MEDŽUGORIA** (29. jún - 5. júl 2022) - záujemcovia sa záväzne prihlásia v sakristiách kostolov (do 30. apríla 2022). Po tomto termíne ponúkame miesta v autobuse veriacim z iných farností.
- ZBIERKA:** Na 4. veľkonočnú nedeľu (8.5.) bude zbierka pre kňazský seminár. - **DARY:** Na kostol darovali: Mikuláš Alexík **100 €**, Bohuznáma **200 €**, p. Pavelčíková **20 €**, z pohrebu Marie Gudánekovej **100 €**, Kristián Kromka **50 €**, rodina Schurdák **100 €**. Pán Boh zaplať! - **AKO MÔŽETE AJ VY PRISPIEŤ NA POTREBY FARNOSTI?** Môžete tak urobiť osobne alebo do pokladničky v predsieni kostola alebo zaslaním čiastky na bankový účet farnosti: IBAN: **SK44 0900 0000 0001 0386 3028**. Pán Boh zaplať! **Vopred ďakujeme!**